

a zsidóságnak kifejlődött üzleti érzéke is. Tehetségét mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy számarányához képest jelentős helyet foglal el a tudományos és a művészeti életben. Az egész világon élő zsidók száma körülbelül annyi, mint a magyaroké, mégis mennyivel több zsidó akad a Nobel-díjasok között, és mennyivel több zsidó tölt be vezető pozíciót a nemzetközi politikában és a közgazdasági életben egyaránt.

A zsidóság hibáiról szólva kijelentette, hogy hajlamos a destruktív irányzatok elfogadására. Ennek pedig az a magyarázata, hogy nyugtalan lelke vágyik az újszerűség után jó és rossz irányban egyaránt. Hibája a haszon hajszolása és az is, hogy nem tud megfelelően viselkedni. Az antiszemitizmus azért ezen kellemtelen tulajdonságokkal nem magyarázható meg, a faji különbséggel sem, hiszen a cigány legalább annyira különbözik fajilag az európai népektől, mint a zsidó, cigánygyűlöletről mégsem lehet beszélni. Az antiszemitizmus csíráit a keresztény gyerekek a családban, az iskolában szedik magukra, ahol megtudják, hogy Jézust a zsidók feszítették meg. azután már nem gondolnak arra, hogy zsidó volt Jézus apja, anyja, tanítványai, sőt zsidó volt maga Jézus is. Oka az antiszemitizmusnak az is, hogy egyre kevesebb a kenyér és egyre több az éhes száj is. A kérdést radikális rendszabályokkal nem lehet megoldani az ország egyetemes érdekeinek veszélyeztetése nélkül. Az ország közgazdasági élete nem nélkülözheti a zsidók kifejlődött közgazdasági érzékét. Ha máról-holnapra kicserélik a zsidó alkalmazottakat, könnyen az a veszély fenyegetné az országot, hogy a nagyvállalatok elbuknának a nemzetközi versenyben, és kénytelenek lennének keresztény munkások tízezreit is szélnek eresztetni. De nem lehet kívánni az önérzetes keresztény ifjúságtól sem, hogy a kereskedői pályára lépjen mindaddig, amíg a magyar társadalom nem tanulja meg a kereskedelmi osztályt jobban megbecsülni.

Arra kell törekednünk, – fejezte be előadását Somogyi József – hogy a magyar zsidóság nemzeti és vallási érzésben minél jobban közeledjék hozzánk. Aki egyetlen zsidót megnyer keresztény magyarrá, többet tett nemzeti szempontból, mint az, aki száz zsidónak leveri a fejét.

Délmagyarország 1936. április 22. 5. oldal

398. A fajok haldoklása

Az Americana által rendezett katolikus szabadegyetem keretében kedden este tartotta befejező előadását dr. Somogyi József főiskolai tanár „Népek és fajok haldoklása” címmel. Az előadáson nagyszámú érdeklődő közönség jelent meg. Bevezetőül elmondotta, hogy a darwinizmus tanítása szerint a létküzdelemben a tehetségesebb egyének és fajok foglalják el az élet színterét a gyöngébbek elől. A tapasztalat azonban sok tekintetben éppen ennek az ellenkezőjét mutatja. A világtörténelem nagyjainak utódait ma már hiába keressük, uralkodók, főnemesi családok haltak ki nyomtalanul néhány generáció alatt. A népes fajok közül

elsősorban a legműveltebbek közelednek a leginkább a pusztulás felé. Az ókor legkiválóbb népei: asszírok, babiloniak, a rómaiak teljesen elpusztultak, és a mai kultúrnépek legtöbbször is megkezdődött a lassú haldoklás. Magyarországon is évről-évre csökken a születési arányszám, és ma már ott tartunk, hogy két magyar csecsemő születésére három román és három jugoszláv születés esik. A születési arányszám csökkenésének az oka a szaporodásnak mind veszedelmesebben terjedő mesterséges meggátlása. Ez ellen megfelelő erkölcsi, pedagógiai és szociális eszközökkel kell küzdeni, és csökkenteni kell azt a különbséget, amely a sokgyermekes és a gyermektelen egyének helyzete között mutatkozik. De fontos a halálozási arányszám növekedése is ebben a statisztikában. A halálozási arányszám növekedése gazdasági kérdésekkel függ össze, a nagy nyomor miatt mutatkozik ez a kedvezőtlen helyzet. Radikális intézkedésekkel meg kell szüntetni a kiáltó aránytalanságokat a jövedelem megoszlása terén. E téren sok bűn terheli az önző, kíméletlen kapitalizmust, amely ellen ma világszerte felzúg a panasz.

Délmagyarország XII. (1936) április 29. 4. oldal

399. A közérdek követeli!

„A legtisztelietreméltóbb és legnemesebb egyéni érdekeknek is el kell hallgatniuk a közélet és a közérdek propyleumai előtt. (Platón)

A Délvidéki Ifjúság hasábjain keresztül számtalanszor elhangzott már az a kívánság, hogy történjen már végre a kezdeményezés után közeledő lépés az egyetemi egyesületek között, és közös elgondolással, együttes erővel próbálja az egyetemi ifjúság szolgálni az egyetem magyar eszmét.

Úgy látszik, hogy több mint hat hónappal a kezdeményezés, a kinyújtott baráti jobb után nem nyúlt segítő kéz. Felmerül tehát a kérdés: Mi lehet az oka annak, hogy a közös sorscsapások alatt vergődő nép egyetemi ifjai külön utakon keresik a megoldást, és tudni sem akarnak egymás létezéséről? Mi lehet az oka annak, hogy harmincnál több egyetemi egyesületbe tömörült szegedi egyetemi és főiskolai ifjúság nem tud közös alapokra helyezkedni, közös célokat kitűzni, és értük együttes erővel dolgozni. Mondhatni érthetetlenül állottam e jelenséggel szemben, és nem tudtam mi lehet az oka ennek a status quo-jához való görcsös ragaszkodásnak, akkor, amikor nap-nap után világosabbá válik az ifjúság igazi hangulatát és lelkét ismerők előtt, hogy csak egy olyan áramlat indult meg az univerzitás tagjai között, mely kívánja, hogy egy egyetem ifjai csak egy bajtársi egyesület tagjai legyenek. Ennek a szép törekvésnek a hangját az utóbbi időben mindinkább zavarta valami. Ez a valami pedig az ez a sok kis szavalókórus volt, mely a bajtársi egyesületnek nevezi magát és megsértődik a „kicsiny” jelző halatára.

Nyilvánvalóvá vált tehát, hogy a helyzet megoldását a bajtársi egyesületeken keresztül és az eddigi módszerekkel megoldani nem lehet. A bajtársi egyesületek,